

ДУША

Недеља у одсјају савести,
Смерна, да истраје
На трону праштања,
Увек са нама корача смело.
Отргне се понекад
Лелујајући нестално,
Али траје неуништивом снагом.

Охоло побегне некад од себе
Нит је тада не држи у огледалу добра
незграпно не види свој лик.
У забраву вечности не мисли на себе
само на круну једног одблеска.
Некад спремна да види просјака
Тужно лице у незнању
Да те прене осмехом детета
Неиспитано доспела у границе ума.
То је душа.

РЕЧ

Хладна реч ороси ми чело.
Уздах се оте из уснуле мисли,
Затрептах, побегох од санте леда,
Устремила се на нејака плећа
Изморено тело, победом да ојача.

САМОЋА

Самоћа около, у мени
Не мери протокол времена
Заривши се у профил дана,
Постаје његова сенка.

Усамљено је и острво, али вечно
Спојено са извором живота опстаје
У окову без људске руке.
Одолева нехату времена.